

En la nueva
anterior i anterior
va 5 sep 11

(24) 34

Guars, 10-11-39

Quereta nueva: Acabo de rebre la teva esperada carteta del dilluns, amb retard degut a la censura. Ja hauràs rebut la nueva anterior que poca cosa podia dir-te de nou referent a la marxa de l'assumpte. Estic igual. Encara no he pogut parlar amb el capità jo crec per culpa de l'intermediari que vingué, el qual em fa passar a Mir i a mi amb raons. Aní no hi és; demà no l'ha pogut veure per ésser a la instrucció etc. Aquesta tarda cap el tard tinc d'anar a veure'l per si ha parlat amb ell. Totes les coses segueixen ben igual, com pots veure. Amb tot no perdo la confiança i si te la cosa és gansonera si per part nostra no ho deixem de mià, jo crec Maria nueva, que sortirem en la nostra. Ben clar t'ho deia en l'anterior carta. 1er guanyar la 1ª batalla que és la sortida nova d'aquí cap a Pey, després tu des d'allí i jo des d'ací concretarem aviat la marxa de les coses. Parla amb la Mme. i que faci alguna nova gestió referent a la teva reclamació. D'acord, nueva nueva?

He rebut aquest mati carta d'en Peropadre: el record? És aquell xicot metge de Cervera. És al Bar St. Cyprien i ha conegut la nueva adreça per mediació de Bergés que pel que es veu ha estat traslladat allí des del Barcarés. Demà l'escriuré i li donaré unes ratlles pel Manel. Sejos en diu la seva família de Cervera ha estat víctima de praus represalies i la seva dona ha tingut d'obrir una tenda per tal de viure. Ja pots ben veure com està

allò. Era un bon xicot i de "Esquerre" però causat de fer fa-
vors, quan era jutge a la penteta de drete, Quin desengany!!
No? El mateix que haurà tingut el pare i el Ramonet, que
recordaràs bé, deien que eren contes de nanos, tot el que es deia
dels fatxes. Segons em diu ell, ja ha estat jutjat i li han sortit
la fradera de 30 anys de presó. Qualsevol hi va, no et sembla?
I a mi, quants ne'n hauran sortit? M'agradaria saber-ho,
per curiositat no's que res. També em diu que el Riu entra
junt amb ell i estigueren a Banyuls on vivia amb la seva xicota
que més tard ell anà a viure amb un oncle i no sap on can.
M'agradaria força precisar on can el doctor Riu.

Be, neneta nova. Segur que esperaràs ja a
aquesta car ja uns dies que no t'havia escrit. En la neva
anterior et deia que tenia dues marraines i era ric en oi-
tamines. Però t'enviaria un xic de xocolate però tenc que el
franqueix valgui més que el que pugui incloure al paquet. També
tinc una camisa bona per tal que m'arreglis, però no em precisa
per estar ací i fins pel dia de sortir podré deixar a aquestes del Sere
i sortir elegant amb la que m'enviareu a la maleta. Si anessis
a Pau podries arribar-te a veure'm i t'endurir la maleta petita que
ja no preciso per haver-ne heretat una que hi calbria jo bé, arru-
pit. Segons em digueren, aliu, han obert de nou les visites, però no
ho crepus fins que t'ho precisi no's concretament amb hore, etc.
en alguna altra carta. No fos que t'enganyés.

El soldat no ha vingut pas a visitar-me. Segur que ho deu, tindre vedat. Pacència.
Després de tot seria allò de compliment si necessita res, jo que no. etc etc.

Per aquí van corrent rumors que aquest Camp és líquida però està si això fos cert tot ben parat. Hi han, formades unes grantes Cies de Treballadors que no surten, malgrat hagi conegut la informació que sortien, en més d'una ocasió. Jo crec, nenet a neva, que queda temps i abans no hi hagi qualsem definitiu coneixerem el resultat positiu o negatiu de les gestions de la Normal. El mestre Hautier no m'ha contestat. No crec que sigui prudent rematxar de nou de moment. No extranyis que l'oncle de la Goutas no vagi a la Normal. En l'adreça que en donares ja t'hi deia ex-professeur. No te'n donares compte, veritat, mocosa meua?

Una cosa em preocupa un xic i és referent a la part de la informació que ja t'assabentava en la carta neva. Se sap que adí tenen amplis coneixements per culpa de qui sigui, però no crec que se'm confongui miserablement i sigui confós però... és allò. Sempre et queda el dubte i com que t'està vedada la defensa, resulta que et peuen, i no tens dret a la defensa. D'adí el meu interès que vagis a Pau. Una vegada allí, podràs, personalment visitar a Mr. Cantier i si ell no sap com està la cosa al propi Director de la Normal i així sortirem de dubtes... Perquè si la cosa fos així seria millor una vegada assabentats estudiar si val la pena desfer errors, o si per contra, és millor deixar-ho córrer i sortir a treballar a una Cia. Comprends que vull dir-te? Jo crec que si, que estaràs d'acord amb mi amb la

necessitat de sortir de dubtes, aviat.

Avui he escrit a Costafreda. Vull posar en joc una cosa nova i que fins avui no me'n he preocupat per que no diguessin que jugo brut. M'interessa l'adreça de'n Canturri i a Costafreda li dic veig la gent de Lleida, particularment a en Blavia que és del gremi i li pregunto: Blavia és a Montauban, com en Costa i sorti' per la massoneria. Ven re'm. Si aconseguixo l'adreça de l'Enric ja està' la cosa guanyada. Hi tinc i és just tindre-hi, si et remets a les proves, una confiança il·limitada...

Maria meua, ací les hores, pots ben creure-ho, són dolces, amb el teu record que mai m'abandona. Et tinc lluny però et sento prop, et veig riallerar vora meu en aquest racó de la barraca. Ah! si no fossis tu!! Vols dir que valdria la pena el desesperar-se, per sortir? Joestic segur que no. Però avui, si bé resisteixo, aquesta separació tan llarga, que el destí m'imposa de vora teu, les ànsies de viure per tu, de fer-te feliç com mereixes, de dir-te que t'estimo més del que mai creuràs, m'ofeguen i em rebela l'impotència de sortir... Tot vindrà. No soc optimista, però pesimista tampoc. Jo espero i vull construir de nou el nostre nu. Les orenetes tenen aquest treball dues vegades a l'anyada. Nosaltres amb una vegada en tindre'n ben bé prou. Si a les terres franceses, hi ha la vida no tinc pas presa en anar a Espanya, així canviessin allí les coses i fos possible el respirar-hi. No hi tornaria fins que és pogués respirar a ple pulmó.

Venen a tu amb el meu record uns petons del tempspele)